

भूतपर्षद्भिर्भूतगणैः ॥ २३ ॥ तर्हितत्संमुखत्वमात्रं वर्जनीयमिति चेत्तत्राह श्मशानेयश्चक्रानिलः वातमंडली तस्मिन् याधूलिस्तयाधूमः विकीर्णो विक्षिप्तः विद्योतोद्युतिमान्जटाकलापो यस्य भस्मनाऽवगुंठः प्रावृतः अमलः रुक्मवद्देहो यस्य स देवः त्रिभिः सोमार्काग्निनेत्रैः पश्यतीत्यस्योत्तरश्लोकत्रयेष्वनुषंगः एकस्य जामातरः परस्परं भ्रातरो व्यवर्ज्यंते अतो मम भ्राता असौ तव देव इति लज्जार्थमुक्तम् ॥ २४ ॥ ननु तथाऽपि महत्त्वेनादरणीयस्य स्वजनस्य च तव स सर्वं क्षमेतैव तत्राह यस्य स्वजनादिर्नास्तिसमत्वादीश्वरस्य ऐश्वर्यमेवाह येन चरणेनापविद्धां निर्माल्यवत् दूरतस्त्यक्तां तेन भुक्तभोगामजां मायां तन्मयीं विभूतिं महाप्रसादइत्याशास्महे ब्रतैस्तमाराध्य ॥ २५ ॥ अनिषिद्धसुखत्यागादसौ पिशाच इत्युपहासोन

एतस्यां साध्विसंध्यायां भगवान्भूतभावनः ॥ परीतो भूतपर्षद्भिर्वृषेणाटति भूतराट् ॥ २३ ॥ श्मशानचक्रानिलधूलिधूमविकीर्णविद्योतजटाकलापः ॥ भस्मावगुंठामलरुक्मवद्देहो देवस्त्रिभिः पश्यति देवरस्ते ॥ २४ ॥ न यस्य लोके स्वजनः परो वानात्याहतो नोतकश्चिद्विगर्ह्यः ॥ वयं ब्रतैर्यच्चरणापविद्धामाशास्महेऽजां वत भुक्तभोगाम् ॥ २५ ॥ यस्यानवद्याचरितं मनोषिणोगृणंत्यविद्यापटलं विभित्सवः ॥ निरस्तसाम्यातिशयोऽपियत्स्वयं पिशाचचर्यामचरद्गतिः सताम् ॥ २६ ॥ हसंतियस्याचरितं हि दुर्भगाः स्वात्मन्त्रतस्याविदुषः समीहितम् ॥ यैर्वस्त्रमाल्याभरणानुलेपनैः श्वभोजनं स्वात्मतयोपलालितम् ॥ २७ ॥ ब्रह्मादयो यत्कृतसेतुपालायत्कारणं विश्वमिदं च माया ॥ आज्ञाकरी तस्य पिशाचचर्या अहो विभूम्नश्चरितं विडम्बनम् ॥ २८ ॥ मैत्रेय उवाच सैवं संविदिते भर्त्रा मन्मथोन्मथितेन्द्रिया ॥ जग्राह वासो ब्रह्मर्षेर्वृषलीव गतत्रपा ॥ २९ ॥

कार्यइत्याह द्वाभ्याम् अस्य अनवद्यं विषयासक्तिशून्यमाचरितं विभित्सवः भेतुमिच्छवः ॥ २६ ॥ समीहितम् अभिप्रेतं लोकशिक्षारूपम् अविदुषः अविद्वांसः यद्वा न विद्वान्यस्मादितितस्य सर्वज्ञस्येत्यर्थः दुर्भगानेवाह यैरिति श्वभोजनं शुनां भोज्यं शरीरं स्वात्मतया अयमेवात्मेति बुद्ध्या ॥ २७ ॥ अहो अतर्क्यं तस्याचरणमित्याह ब्रह्मादयो येन कृतान् सेतून् स्वस्वाधिकारान् पालयन्ति यः कारणं यस्य येन कृतमिदं विश्वम् मायाचयस्याज्ञाकरी विभूम्नः परमेश्वरस्य विडम्बनमतर्क्यमित्यर्थः ॥ २८ ॥ भर्त्रा निरूपकेण एवं संविदिते ज्ञापितेऽपि सति वृषलीववेश्येव ॥ २९ ॥